

mig derfor at være besynderligt, at vi skulde sætte Lovgivningsmaskineriet i Gang i Anledning af denne Sag. Det ærede Medlem vil have overdraget til Landbrugsministeren at bestemme de nærmere Regler, hvorefter et saadant offentligt Fæste kan finde Sted. Dette Forslag vidner, synes mig, om en overordentlig stor Tillid til Landbrugsministeren, noget, som man ellers ikke er saa vant til at erfare fra den Side. Men det kan ogsaa vidne om noget andet. Det kan vidne om, at de Herrer Socialdemokrater erklære sig fallit, naar det gælder om at udarbejde og fastsætte saadanne Regler i Lovbestemmelser. Hvilken af Delene der er Tilfældet, skal jeg ikke udtale mig nærmere om, det ville ærede Medlemmer vistnok selv kunne bedømme uden en saadan Udtalelse.

Dernæst anbefalede det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds Ændringsforslaget under Nr. 21, der gaar ud paa, at Landarbejderne kun skulde raade over de 400 Kr., som nu er fastsat i den gældende Lov, medens der her foreslaas, at Landarbejderne skulde raade over $\frac{1}{10}$ af Laaneværdien. Det, det drejer sig om her, naar vi skulde fastsætte en Bestemmelse som denne, er at træffe den rigtige Grænse, ikke at gaa for vidt hverken til den ene eller den anden Side, ikke at stille saa store Fordringer, at vi gaa forbi dem, som det er Opgaven at hjælpe, nemlig de virkelige Landarbejdere, men paa den anden Side heller ikke stille saa smaa Fordringer, at vedkommende Landarbejder kommer i en Stilling, hvor det er ham ganske umuligt at klare sig. Jeg tror, at Forslaget har truffet det rette, idet det foreslaas, at vedkommende skal raade over $\frac{1}{10}$ af Ejendommens Laaneværdi. Nu gaar det ærede Medlem saa vidt, at han siger, at det er tilstrækkeligt, naar han er raadig over $\frac{1}{15}$. Naar der f. Eks. er Tale om et Hus til 6,000 Kr., er det tilstrækkeligt, naar han er raadig over $\frac{1}{15}$ af denne Værdi. Men Følgen deraf bliver ganske simpelt, at vedkommende Landarbejder skal forrente de $\frac{1}{15}$ af Værdien. Nu vil jeg dog spørge det ærede Medlem, om han ikke tror, det er for strenge Fordringer at stille til de mindre Landmænd, at de skulde kunne gøre et saadant Arbejde. Jeg tror, det vilde være en daarlig Hjælp at yde Landarbejderne det, som det ærede Medlem tilsigter med dette Forslag.

Ændringsforslaget under Nr. 22 skal jeg fraraade. Det forekommer mig, at hvis dette Forslag blev vedtaget, vilde det medføre et overordentlig stort Arbejde

baade for Ministeriet og for Kommissionen, og jeg ser heller ikke, at der er nogen Grund til at føre dette ind i denne Lov. Det, der her tænkes paa, er dem, der overtage de raa og uopdyrkede Jorder, navnlig Hede- og Moselodder, men dem kunne vi meget lettere hjælpe og støtte paa en helt anden Maade, nemlig ved den Bevilling, vi have paa Finansloven til Udlaan til Opdyrkning af Mose- og Hede-odder. Her er Stedet til at hjælpe paa dette Omraade, men det er ikke Stedet at indføre en saadan Bestemmelse i den Lov, der her foreligger.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen). Det ærede Medlem var misfornøjet med den Bestemmelse i Forslaget, at de, der ved egne Midler kunne komme i Besiddelse af saadanne Jordbrug, skulde være udelukkede fra de Begunstigelser, det foreliggende Forslag gaar ud paa at yde. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det forekommer mig at være den naturligste Ting af Verden at udelukke dem, som ved egne Midler kunne sætte sig i Besiddelse af saadanne Jordbrug. Hovedopgaven med denne Lov er jo dog den at hjælpe dem, som ikke ved egne Midler kunne komme i Besiddelse af et saadant Hjem. Det ærede Medlem mente, at det var urigtigt, idet vi ved en Bestemmelse som denne udelukkede de mest sparsommelige. Jeg ved ikke rigtig, om det ærede Medlem mener, at vi ere i Stand til at skelne mellem de mest sparsommelige og de mindre sparsommelige. Jeg tror, det vil vise sig at være ganske umuligt. Det kan dog ikke være det ærede Medlems Tanke, at fordi en Karl og en Pige eller en Landarbejder og hans Kone have arvet f. Eks. 2,000 Kr., de saa ikke skulde kunne komme med, fordi andre have tjent deres Penge. Hvorledes tror det ærede Medlem, at det er muligt at sætte et saadant Skel, naar Loven skal gennemføres? Jeg ved ikke rettere, end at, hvis vi gaa ind paa den Tankegang, det ærede Medlem gjorde gældende, vil det ganske simpelt medføre, at vi gaa forbi dem, som ere ubemidlede, og komme til at hjælpe dem, som meget godt selv kunne klare sig, og det har jo dog ikke været Lovens Tanke. Det ærede Medlem udtalte, at flere af dem, som havde faaet Huse efter den gældende Lov, havde lovlige lidt Penge, og det tror jeg meget godt er Tilfældet. Jeg tror endda, at adskillige af dem, som have faaet disse Hus-